

begrænsede kreditter i form af ICER's og tCER's inden for tidsfristen på 30 dage, kan staten risikere at blive pålagt en væsentlig udgift til erstatning af kreditterne.

Staten kan godt anvende disse kreditter i forbindelse med den samlede nationale opgørelse af udledningen. Dette vil der stadig være mulighed for ved en afvisning af indsættelse af kreditter for driftsledere og private kontohavere svarende til et handelsforbud, der alene dækker driftslederne og de private kontohavere. Risikoen for at kreditterne udløber vil stadig være til stede, men da det alene er statens egen beholdning af disse kreditter, der skal erstattes, kan der foretages en reel risikovurdering inden eventuelt køb af kreditterne.

Det foreslås derfor, at der indsættes en bemyndigelse til miljøministeren til at fastsætte regler for afvisning af at indsætte visse kreditter på visse konti med henblik på et forbud mod, at alle andre end den danske stat opbevarer tidsbegrænsede kreditter i form af ICER's og tCER's i det danske kvoteregister.

Til nr. 18

(§ 26, stk. 1)

Der er tale om en teknisk konsekvensrettelse af hensyn til harmonisering af regler og sprogbrug med regi-sterforordningens artikel 52.

Til nr. 19

(§ 26, stk. 2)

Der er tale om tekniske konsekvensrettelser af hensyn til harmonisering af regler og sprogbrug med regi-sterforordningens artikel 52.

Til nr. 20

(§ 26, stk. 3 og 4)

Ifølge kvotedirektivet skal der fastlægges et loft for driftsledernes anvendelse af projektkreditter under kvoteordningen. Loftet foreslås i *stk. 3* fastlagt som 6,99 pct. af de gratis kvoter, som i 2. periode er tildelt produktionsenheden. Dog har driftsledere for kraft- og kraft-varme-produktionsenheder, som producerer til det kollektive net, mulighed for at anvende op til 32,46 pct. af de gratis kvoter, som er tildelt produktionsenheden til fossil elproduktion. Det mere lempelige loft for elproduktion skyldes, at kvotetildelingen til el er reduceret betydeligt mere end til anden produktion. Loftet på 32,46 pct. gælder derfor kun for kvoter til fossil elproduktion tildelt efter de foreslåede § 17, stk. 1, og § 19.

De industrielle kraft-varme-værker og offshore-el-produktionsanlæg modtager væsentligt flere kvoter

end de elproducenter, der producerer til de kollektive net, og grænsen for anvendelse af kreditter for disse enheder er derfor, som for den øvrige industri, fastsat til 6,99 pct.

Samlet set er loftet fastsat, så det svarer til, at 19,04 pct. af produktionsenhedernes samlede, forventede udledning i perioden kan dækkes med projektkreditter. Loftet et endvidere udformet således, at alle produktionsenheder kan dække samme procentdel (98,2 pct.) af den forventede udledning med gratiskvoter og kreditter. Denne lige behandling er baggrunden for de to lofter på hhv. 6,99 pct. og 32,46 pct.

Begrænsningen på anvendelse af kreditter gælder for hele 2. periode. En driftsleder kan derfor i visse år anvende en større procentsats kreditter mod i andre år at anvende en mindre procentsats. Det afgørende er, at den samlede procentsats i perioden holdes under eller op til loftet. Loftet er fastsat under hensyntagen til opfyldelsen af supplementaritetsprincippet, som betyder, at brug af kreditter skal udgøre et supplement til den hjemlige indsats.

Enkelte produktionsenheder omfattet af loven får ikke tildelt gratiskvoter. For disse vil der ikke være nogen begrænsning i anvendelsen af projektkreditter, da det ikke er muligt at opgøre loftet i procent af en tildeling på nul.

Loftet for anvendelse af kreditter for hver af de omfattede eksisterende produktionsenheder fremgår af det bilag i allokeringsplanen, som fastlægger kvotetildelingen i 2. periode for de enkelte produktionsenheder. Kvoteregisteret, jf. kvotelovens 5. kapitel, vil kontrollere, at loftet for de enkelte produktionsenheder overholdes.

Det foreslås med *stk. 4* at transport- og energiministeren i visse tilfælde kan fastsætte en foreløbig udledning. I forbindelse med den hidtidige administration af kvoteloven er det i enkelte tilfælde forekommet, at der pr. 30. april ikke har foreligget en positiv verifikationserklæring for det foregående års udledning for en produktionsenhed fra verifikator. Det kan skyldes, at verifikator ikke har fundet, at overvågningen er sket i overensstemmelse med den fastlagte overvågningsplan for produktionsenheden eller at denne har været behæftet med mangler, f.eks. at den ikke har været dækkende for de faktiske forhold hos produktionsenheden. I sådanne tilfælde udsteder verifikator en negativ verifikationserklæring. Det kan endvidere forekomme, at driftslederen ikke har foretaget de fornødne skridt for at få udledningen målt eller verificeret. I disse situationer foreligger der slet ingen rapportering.